

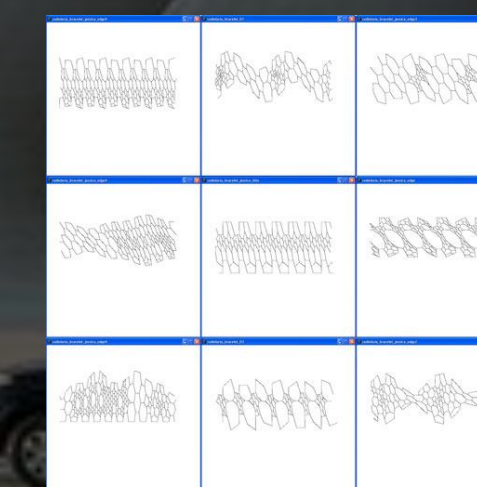
معماری الگوریتمیک

معماری الگوریتمیک

معماری الگوریتمیک از زمان پیدایش تا کنون در هر دو زمینه خلاقیت‌های فرمی - فضایی و نوآوری‌های تکنولوژیکی فعالیت کرده است؛ اصول و ویژگی‌هایی همچون استفاده از سطوح نرم و سیال، ریز شدن این سطوح به قطعات متشابه ولی غیر همسان، تغییرات تدریجی فرم‌ها و قطعات، انطباق‌پذیری و پاسخگو بودن معماری و اجزا آن به شرایط درونی و بیرونی پروژه و نظایر اینها، شعارهای اصلی رفتارهای فرمی - فضایی معماری الگوریتمیک است حال آنکه تمایل به استفاده از تکنولوژی‌های پیشرفته طراحی و ساخت، حوزه‌های جدیدی از نوآوری را فراهم آورده است. تمرکز بر این حوزه‌های جدید، منطق تکنولوژی را از حد امکاناتی برای ساخت فراتر برده، به زیرساخت‌های اساسی معماری هدایت می‌کند و ارزش‌ها و کیفیت‌های نقد و طراحی را فراهم می‌نماید.

معماری الگوریتمیک و نرم افزار

معماری الگوریتمیک که با امکانات متعدد طراحی و ساخت دیجیتال در عرصه‌های نرم‌افزاری و سخت‌افزاری شروع به طرح گفتمان جدیدی در معماری نمود از این خلاء موجود در فضای تئوریک معماری سود جسته است و ضمن ارائه روش‌های نوین در طراحی و ساخت معماری، به پر کردن این خلاء تئوریک نیز می‌پردازد. اینجاست که نرم افزارهای طراحی پارامتریک، روش‌های ساخت دیجیتال، ابزارهای نوین طراحی و بهینه سازی، ماشین‌های مدلسازی و ساخت و امکانات فزاینده عرصه معماری دیجیتال نه تنها به ارائه روش‌های جدیدی در طراحی معماری پرداخته‌اند، بلکه عرصه‌های تئوریک و مفهومی معماری، عرصه‌های نقد معماری و کیفیت‌های زیباشناختی آن را نیز تعریف می‌نمایند. به همین علت نیز جستجوی نوآوری در معماری در تعریف جدیدی از تعاملات این فضا شکل می‌گیرد. زمانیکه عرصه‌های پست مدرنیستی و زیباشناختی قرن بیستمی دیگر تنها مسیرهای تولید نوآوری معماری نیستند، معماری الگوریتمیک از امکانات و ابزارهای خود برای تولید خلاقیت جدید و متناسب با زمان و مکان خود بهره می‌برد.

منابع:

پایگاه جامع به نام الگور
تحریریه معماری آتل

hobutir

hobut.ir

تهیه کننده:

دانشجوی معماری علی پری زاده

hobutir

09109082294